



V M

AD SERENISS: PRINCIPEM,

AC D. D. MASSIMILIANVM,

COMITEM PALATINVM, RHENI,

Bavariæ vtriusq; Ducem,

Dominum meum Clementissimum.



Non miraberis (opizor) Serenissime Princeps, quod hæc ad te mittam cationes, inclito nomine tuo decoratas: quippe qui me tui ac totius Serenissimæ Familiæ tuæ longè obseruantissimum esse, cum ex aliorum sermone, tum verò etiam ex me ipso nuper intellexisti. Colui equidem te iam inde à multis annis vehementer, clarissima virtutum tuarum fama adductus: Verùm cum non ita pridem in hac aula Sereniss. Principis mei, te hospitem vti longè nobilissimum, ita omnibus exoptatissimum, non sine ingenti admiratione summæ venustatis, dignitatisq; oris ac corporis tui vidissem, tuq; me humanitate, ac clementia singulari complexus esses, dici non potest, quàm ardenti incensus illico fuerim desiderio, obseruantiam tibi meam, ac deuotam animi voluntatem quoquo modo testificandi, probandiq; Quis enim gratiam sibi eius Principis demereri omni officiorum genere non conetur, qui cum summo generis splendore, pietatis, atq; omnis virtutis studium, ita coniunxit, vt singulari Dei beneficio, ad Rempublicam Christianam iuuantiam, tuendamq; natus videatur? Sapientissimum verò ac penè diuinum consilium illud fuit, Serenissimi Parentis tui, Principis siue religionem spectes, siue virtutem, planè incomparabilis, quo te vñcum Serenissimis Fratibus tuis in Italiam misit, primùm vt sacrorum Principem, Christi in terris Vicarium, coram venerareris, plurimaq; loca sacra religiose viseres, deinde

EX
BIBLIOTHECA
CASSELLANA

28
Deinde verò Magnates quoq; tibi vel sanguine, vel affinitate iunctos, officiose amatoresq; salu-
tates: factum enim inde est, vt excellens virtus tua vniversa Italia, cœ theatro amplissimo
proposita, ita innotesceret, vt nemo sit, qui de pietate, prudentia, humanitate, ac plurimarum
rerum, qua præditus es scientia, non loquatur summa cum laude tua, teq; non colat, non susci-
piat, non amet. Fecit autem voluptas incredibilis, quam ego vel hoc in loco capio ex quotidiana
sermone, qui de te passim honorificentissimus habetur, vt me continere diutius non potuerim,
quia hoc tibi munusculo Musico gratularer, ac venerationis erga te meæ, memoriam refrica-
rem: id quod facere tamen vix ausus fuissim, dignitatis nempe tuæ amplitudine, ac muneris
seuinitate absteritus, nisi me Nobilis ac doctissimus vir Thomas Mermannus Serenissimi Paren-
tis tui consiliarius, ac Medicus intimus, singularis Musicorum fautor, ac patronus, animasset,
auctoritateq; sua, in sententia confirmasset. Supplex autem à Celsitudine tua peto, vt hoc quic-
quid est officij, in eam partem accipere velis, quam & innata tibi benignitas, & summum erga
te Studium meum postulat. Non probabunt fortassis aliqui, ad te, Principem in ipso adolescen-
tia flore constitutum, quam etatem ioci ac Veneres magis delectant, graue hoc genus Musices
à me missum esse. Ego verò haud ignarus quid castissimas aures tuas deceat, piaculum pland
duxerim, tibi piissimi Principis piissimo filio, munus offerre, in quo vel minimum lasciuia indi-
cium apparet. Valeant igitur musici qui se placere nemini posse existimant, nisi verba ex poe-
tis conquisita, leuitatis plenissima, lasciuis ac planè effeminatis vocibus ac modis cantillanda
proponant: quorum profectò quòd Christiani sint, me non mediocriter pudet, quotiescunque in-
mentem venit, Socratem virum ethnicum in Rep. bene instituta nullam prorsus musicam feren-
dam censuisse, præter vnã illam, quæ in Dei immortalis atque heroum laudibus exprimendæ
versaretur. Quod reliquum est Serenissimæ Celsitudini tuæ perpetuam incolumitatem opto, vtq;
eam quam in me declarasti humanitatem retinere, nec ullius obrectatione à me deslecti vn-
quam velis, summis precibus oro atque obtestor. Dat. Parmæ. Kal. Iunij. M.D.XC.III.

Sereniss. Celsitudinis Tuæ

Humilissimus atq; obsequentiſſ. Seruus

Claudius Merulus Corrigiensis.

A ij